

(Kavárna pod Vesuvem, 25. dubna 2005)

V pondělí, na začátku hudebně nabitého posledního dubnového týdne, jsem se vypravil do Karlína pod Vesuv. Z dalšího vyplyne, že Vesuv není synonymem vrchu Vítkova, nedaleko jehož úpatí se toho večera odehrával koncert [Petra Sedláčka](#) a jeho hosta.

Už proto, že hostem večera byl v Praze vzácný písničkář **Jarda Urbánek** ze severočeského Duchcova, jsem očekával poměrně početnou diváckou účast. Folková Praha se ale chystala za kulturou asi až v příštích dnech: v hledišti se nás sešel rovný tucet. Smůla folkové Prahy! Sesedli jsme se dopředu, hrálo se bez mikrofónů a styk diváků s umělci byl o to bezprostřednější. Jen obava ze zvrhlé diskuse pod článkem mi brání napsat, že přímo intimní. Potichoučku zpívajícímu Jardovi Urbánkovi toto komorní pojetí až překvapivě prospělo. Mezi usmívajícími se, leč tiše soustředěnými, diváky jsem mohl jeho vtipné písně vyslechnout snad nejdokonaleji z dosavadních několika setkání. Obzvláště jsem si vychutnal premiérovou Tužkovou baterii a jako všichni ostatní Urbánkův "hit No.1"

Prenatálek

Potlesku Jarda sklídl, že by ho domů osobním autem neodvezl?

Po několika Jardových předavcích uvedl Petr Sedláček na dlažbu (kavárna je dlážděna keramickými dlaždicemi) již léta nevystupujícího písničkáře, vynikajícího kytaristu a kapelníka dávno zaniklé skupiny **Echolama** Páju Lišáka Jindráka, dnes oblíbeného zvukaře, který původně přišel jako divák. Své tvrzení, že z paměti umí jen dvě písničky, k obecné radosti vyvrátil dvounásobkem a ještě přidal. Potom s poděkováním vrátil Petrovi před tím mu zapůjčenou Anežku II. Sedláčkovou (ve snaze předejít zvrhlé diskusi znamenám, že jde o kytaru), čímž ho prakticky vyzval, aby šel dělat něco pořádného a nenarušoval se mnou jinak poklidný chod představení.

Třeba přiznat, že si to hostitel vzal k srdci! Nejdelší hudební blok večera, zcela improvizované vystoupení Petra Sedláčka, bylo nejsilnější částí večera. Petr ho poskládal především z méně známých písní vážnější části své tvorby a tentokrát je, oproti zvyklosti, ani neprokládal humorným slovem. Možná i proto byly tak působivé a melodie písničky vytvořené v duchu u Petra neobvyklého východního folku (podle posledního verše jí říkám K smrti rád) se mi bude

Koncert pro nakládaný hermelín a příbor

Napsal uživatel Cimbura
Středa, 04 Květen 2005 03:00

ještě hodně dlouho vracet.

Píšu o tom, abyste věděli, že krásný večer se v kavárně v suterénu Pizzerie Vesuv, přes kterou se do ní sestupuje, dá zažít, i když se nesejde moc lidí. A taky abyste věděli, že je to především jejich škoda, když se nesejdou.

Ještě slovíčko k nadpisu: samozřejmě, že ten koncert neměl tak pitomý název! Jen jsem chtěl hned zkraje pochválit Páju Jindraka za to, jak způsobně papá. Celé vystoupení Jardy Urbánka doprovázel Pája v hledišti konzumací nakládaného hermelínu. Během celé konzumace příbor vůbec necinkl o talíř, přesto, že Páju ani nenapadlo vzít pochoutku do bosých rukou! Inu, král zvuků?.